Den här texten belyser den kriminella aktivitet som förekommit mellan mig och min bror Christian Björk.

Jag har valt att skildra en period i mitt liv som präglats av en begynnande negativ spiral, där relationen mellan mig och min storebror Christian haft stor destruktiv inverkan på mig. Eftersom att jag själv - periodvis - hamnat i kriminalitet så har det också föranlett rättsliga påföljder som inneburit kontakter med frivården där jag fått hjälp mot en bättre livstil och behandling för bl.a. alkoholmissbruk - som också varit en stor riskfaktor kopplat till min tidigare kriminalitet - och just därför har jag idag fått skarpare insikter om hur just denna relation mellan mig och min bror till viss del varit avgörande för hur det senare gick för mig genom livet.
Det ska understrykas med tydlighet att jag hade föredragit att vi inom familjen, genom samtal kunnat reda ut ämnet - vilket jag personligen försökt vid ett flertal tillfällen genom åren - utan framgång. Därför väljer jag att dela den här texten i hopp om klargöranden och uppvaknanden på olika fronter.

Jag kommer alltid ansvara för mina egna handlingar och det här klargörandet handlar inte alls om att älta i det förflutna eller rikta om skuldfrågan åt något särskilt håll. Detta handlar dels om min egna personliga utveckling men också om ren och skär upprättelse. Ibland måsta man helt krasst förstå det förgångna för att kunna ta sig an framtiden på ett rättvist sätt. Jag vet också att det finns - utöver den upprättande effekten - också ett intresse för många som känner till Christian och/eller mig, att få en helhetsbild som förhoppningsvis kommer bringa klarhet på olika sätt.

Jag kommer därför att lyfta ett antal utvalda händelser och situationer där Christian och jag begått ett antal brott som främst berör stölder och hälerier. Jag har enbart valt situationer som på något sätt går att styrka och följa upp med någon form av bevis. Jag har alltså undvikit alla händelser som inte går att bekräfta eller verifiera. Jag kommer också att vara så detaljrik jag bara kan och jag kommer också att ge egna reflektioner kring vart jag misstänker att objekten slutligen hamnat. Jag har kategoriskt sållat bort ett flertal händelser men här följer några exempel.

Asplunds barnstolar från Stockholms stadsbibliotek

I början av sommaren 20XX ringde Christian till mig och sa att han ville träffas vid Stocholms stadsbibliotek. Vid tillfället bodde jag nära biblioteket så det lämpade sig för spontant möte. Den dagen var det extremt varmt ute, vilket också visade sig vara anledningen till att Christian ville träffas. Utanför Bibliotekets södra sida - vid barnavdelningen - ses vi och Christian berättar då att det finns stolar inne inne på bibliotekets barnavdelning som han gärna vill ha och att det nu fanns god möjlighet att knycka dom, med tanke på att biblioteket vädrade pga värmen och därför öppnat de dörrar som vanligtvis var stängda. Stolarna är komponerade av arkitekt Gunnar Asplund som ritat biblioteket - samt all övrig interiör.
Eftersom att det endast finns ca 10 st stolar av den aktuella modellen så minns jag att jag frågade Christian om de ens gick att sälja vidare stolarna - iom den den tydliga begränsningen av antal och det var så specifikt komponerade för den givna platsen.
Det var inga problem alls menade Christian eftersom att sadeljorden skulle slaktas och sen så genom en påhittad proveniens förklara hur en tidigare anställd på 70-talet tagit hand om dem osv.. Det var uppenbart vid mötet att det förväntades att jag skulle stjäla dessa eftersom att han t.o.m. erbjöd mig en smärre summa (Kanske 1000kr). Jag är osäker på om det var samma dag som jag hämtade dom eller om det var några dagar efter men det var iaf sammankopplat till den otroliga äran och att biblioteket vädrade lokalerna. Han hämtade iaf stolarna hemma hos mig på Hagagatan och jag vill minnas att jag åtminstone fick 500kr. Stolarna ska senare ha levererats till Thomas Ekström och vad Christian tjänade på affären fick jag aldrig kännedom om.

Paraplyställlet av Gunnar Asplund

I samband med affären om stolarna pratade vi om Stadsbiblioteks interiörer rent generellt och då nämnde han att han också var intresserad av ett paraplyställ i smidesjärn som stod vid bibliotekets huvudentré och Christian nämnde att det fanns oklarheter om det verkligen var Asplund som skapat den. Jag kan minnas fel men han nämnde något om att det saknades stämpel och att den kanske tillkommit senare. Samma sommar skulle jag och min dåvarande flickvän hem till Christian och hans sambo för samkväm/middag. Som en spontan handling beslutar jag mig då för att ta med mig paraplyställlet till Christian som en slags gåva. Jag minns att jag innan middagen passerade biblioteket med mig en stor matpapperspåse som jag trädde över paraplyställlet och obemärkt lyfte ut.
När vi senare anlände till Christian i Årsta så visste inte Christian att jag tagit den men han blev märkbart glad. Bör understrykas att han själv nämnt paraplyställlet som intressant i samband med att stolarna skulle hämtas - och därvid kan man lätt dra slutsatsen att Christian önskade att även paraplyställlet skulle stjälas.
Vill minnas att jag fick en parfym som ersättning. Senare hamnade paraplyställlet hos min bror Pierre Björk, i hans dåvarande bostad vid Norrtull i samband med nån affär dom genomfört.

Mahognystolen av Gunnar Asplund

I samma bibliotek tog jag på eget initiativ senare samma år själv ytterligare en stol som ingick i ett möblemang i bibliotekets rotunda (mittparti). Jag avsåg att behålla stolen själv och hade den i min lägenhet under en längre tid. Christian kände till stölden och en natt ringde han och sa att han satt i en taxi utanför med Thomas Ekström. Han sa att han ville hämta stolen omedelbart och att jag då skulle få 1000 kr. Jag tyckte situationen både var kul och spännande så jag sprang ner med stolen och mötte upp dem båda. Taxin väntade och det blev tydligt att Christian hade som avsikt att direkt på plats sälja vidare stolen till Ekström. Jag fick pengarna och vad Christian fick betalt av Thomas fick jag aldrig veta.

Venusurnorna från Kräftriket

Någon gång under hösten 20XX berättade Christian att jag hade möjlighet att tjäna pengar om jag tog mig till universitetsområdet och platsen som kallas Kräftriket. Tydligen skulle det finnas urnor där som stod på stenfundament runt en av fastigheterna. Ca 8 st ´Venusurnan´ - komponerade av Ivar Johnsson för Näfveqvarns bruk. Det fanns oklarheter redan innan och Christian nämnde att det är lite märkligt att det överhuvudtaget fanns kvar urnor där - med tanke på att Ekström själv stulit dom flera år tidigare. Det fanns frågetecken kring om huruvida universitetet låtit nytillverka eller eller helt enkelt inhandlat nya (äldre). Jag minns att jag åkte dit för att reka och ringde Christian efteråt och pratade lite om förutsättningarna. Några veckor senare frågar jag en kompis om han vill följa med och genomföra kuppen - mot att han kunde få lite betalt (efter att Christian betalat mig) En sen natt tog vi hans bil och begav oss till Kräftriket. Vi frigör två urnor och lastar in i bilen och åker hem till mig vid Odenplan.Dagen efter ringer jag Christian och han blir märkbart lyrisk och dyker upp senare på kvällen. Vi tittar på urnorna som jag ställt i min dusch och Christian vill fira med att bjuda på öl i restaurangen som ligger i samma hus. Väl där ringer han till Ekström och jag uppfattar aldrig vad dom diskuterar men när dom lagt på så frågar Christian lite bekymrat hur enkelt det var att bära upp dem för trapparna. Efter en stund gick det upp för os alla att urnorna var nytillverkade i aluminium. Christian ringde Ekström som bekräftade att han ändå hade en potentiellkund men att jag inte kune få mer en än tusenlapp.

Parksofforna från Gärdet

Under en period när jag arbetade på SVT vid Gärdet berättade Christian att det stod två st parksoffor på en öppen innergård mellan två byggnader. Det handlade om soffor komponerade av Folka Bensow för Näfveqvarns bruk. Det fanns egentligen inga vidare diskussioner än att han ville köpa dem av mig (underförstått: stjäla dem). Jag lånade en rejäl pirra av min arbetsplats som låg närheten och en sen kväll lyckades transportera alla fyra gavlar 200kg med buss hem till Odenplan. Under en middag jag hade kvällen efter hämtades gavlarna upp av Thomas Ekström. Jag tyckte att han verkade snarstucken och när jag senare frågade Christian om varför så förklarade han helt självklart att det handlade om att han tyckte det kändes pinsamt inför mina vänner att han öppet hämtade stöldgods. Jag minns inte hur mycket jag fick betalt men på sin höjd några tusenlappar. Flera affärer med just denna modell har gjorts mellan oss.

Lejonen på skogskyrkogården

På skogskyrkogården komponerade Anna Petrus ett stort antal lejon i gjutjärn som fungerade som vattenkastare. Jag själv hade hört snacket om en handlare i gamla stan som på 90-talet haft ett lejon i sitt skyltfönster. Vid den tiden var det inte verifierat att det var Anna Petrus som var formgivaren även om det var uppenbart. Christian ville ha några stycken och undrade om jag kunde hämta. Han ville dock att de skulle stjälas från Sandsborgs kyrkogård _ som ligger intill. Tydligen hade kyrkogårdsförvaltningen placerat ut samma vattenkastare där. I ett telefonsamtal som jag har med christians sambo så frågar jag henne varför hon tror att Christian inte vill att jag stjäl från skogskyrkogården. Hon svarar något i stil med att han har för stor respekt för området. Jag har i efterhand förstått att det inte alls handlar om respekt utan enbart att det skulle få mindre uppmärksamhet. Respekt och moral är ju inget som är återkommande i övrigt. Christian betonade att han ville att jag skulle stjäla de med mossa på. De skulle absolut inte vara målade.
En kväll åkte jag och en kamrat dit och vi frikopplade 5-6 st. Hur dom hämtades upp minns jag inte men dom levererades iaf. Idag vet jag vart två finns. Ett lejon står idag hemma hos min bror Pierre Björk.

Sigurd Lewerentz´s-stolarna från Skogskyrkogården

Att hämta stolar från uppståndelsekapellet hade förts på tal flera gånger. Svårt att genomföra eftersom lokalerna ofta är bemannade. Intill kapellet finns en mindre vänthall där det fanns fler stolar av samma modell. Diskussionerna handlade om att det vore lämpligare att stjäla därifrån. Jag fick ändå känslan att Christian oroade sig för tanken att ta stolar ifrån själva kapellet. Efter att jag rekat några ggr upptäckte jag att dörren till väntrummet ibland stod öppen sent på kvällarna. Så en sen kväll åkte jag och en kompis dit och chansade på att dörren skulle vara öppen - vilket den också var. Vi fick med oss 8 stolar. Till Christian berättade jag bara att jag endast tagit fyra stycken - i syfte att behålla fyra själv. Osäker på vart stolarna slutligen hamnade men stolarna hämtades upp av Ekström och jag fick betalt. När jag några månader senare berättade att det fanns ytterligare fyra stolar så blev Christian märkbart sur - med förklaringen att han var rädd för att det skulle upptäckas lättare och att det ”sabbar” för de fyra han redan köpt. Min teori är att det snarare handlade om att han ville ligga bättre till rent förhandlingsmässigt. Dvs att jag inte skulle få särskilt hög ersättning om jag kände att jag gjort bort mig.
Jag menar, till syvende och sist så förvärvar han ju allt jag hämtat.

Några månader senare dyker en DN-artikel upp med rubriken ”Konst stjäls från kyrkogårdar” och en bild på Anna Petrus - lejonen. Jag blev fruktansvärt rädd och fick enorm ångest och ville omedelbart göra mig av med allt som va kopplat till något skumt. Christian hade läst artikeln och ringde upp mig och påpekar att jag ”borde vara rädd” Han erbjuder sig då att köpa rubbet och förskräckt som jag är ger jag i princip bort allt jag samlat på mig i mitt vindsförråd. Dels Lewerentz-stolarna men också två lejon samt två

Aalto-vikväggar och en `Snäckurna` av Olof Hult - som jag hade stulit i Mellerud några månader tidigare och som Christian velat köpa. Ursprunget på alla gods kände Cristian väl till. Eftersom jag blev lite paranoid och Christian såklart ville utnyttja min rädsla så ville han kvickt hämta grejerna. Vi lastade in allt i en budbil och körde ner allt till min andra bror Pierre och hans dåvarande bostad vid Norrtull. Jag grämde mig länge för den där affären och jag kände mig både lurad och utnyttjad.
`Snäckurnan`stod länge hemma hos Christian och vart de övriga grejerna hamnade vet jag inte.

Elementgallerna från Jacob Westins gata

Harald Wadsjös elementgaller i gjutjärn från Näfveqvarns Bruk finns på ett begränsat antal platser. Ofta finns också balkongräcken med samma motiv så det går lätt att lista ut vart de finns. Dessa galler hade både Christian och Ekström kolla på och önskade att han skulle stjäla. Jag frågade Cristian hur de skulle användas som att det är måttanpassade i nischer. Han förklarade att dom kunde användas som tex eldstadsgaller. Jag ordnade koden till trapphuset och en fredagsnatt åkte jag och en kompis dit med taxi och hämtade dem. Ekström kom hem till mig kvällen efter - inför vänner som var hemma hos oss på middag. Jag fick då höra att jag ”tagit fel”. De jag tog hade palmetter och drakar som tydligen hade ett högre värde. Jag har nu kontaktat bostadsrättsföreningen som nu vet vem som beställde och köpte gallerna.

Pallarna från Sandsborg

På Sandsborgs kyrkogård finns ett flertal pallar avsedda för kyrkogårdsbesökare - komponerade av Sigurd Lewerentz. Pallarna har ursprungligen ritats för Skogskyrkogården men Kyrkogårdsfövaltningen har placerat ut modellen också på Sandberg samt Norra begravningsplatse. Christian erbjöd 500kr styck vilket kändes som snabba pengar för lite arbete. En kompis följde med och vi använde hans bil. Lastede på ca 8 st och ringde Christian som sa att vi skulle leverera direkt till butiken som ägdes av Ekström som hette Stockholmmodern i låg på Karlavägen/Danderydsgatan. När vi kom dit var bara Christian där och tog emot pallarna. Tror vi firade med vin innan vi gick. Den här gången fick jag för ovanlighetens skull betakt direkt - kontant utan argument. Flera pallar har tagits efter detta på eget initiativ. Flera renoverade sedan min andra bror Pierre som han och hans dåvarande flickvän Sara Bourke hade i ditt hem på balkongen. Tror att Sara har kvar dem än idag. Alternativt hemma hos Pierre.

Venusurnan från Sollentuna

Runt våren 20XX berättade Christian att han stött på två stycken urnor i Sollentuna - Edsviken, vid en mindre park i korsningen Hedvigdalsvägen/Stråkvägen. Christian pratade återkommande om platsen och han beskrev att det fanns två urnor som stod på separata fundament mitt i parken och att det rörde sig om två modeller. En `Venusurnan` och en `Dianaurnan`(Ivar Johnsson för Näfveqvarns bruk). Den återkommande frågan var huruvida jag skulle stjäla båda eller enbart en - och då viken som var bäst ur ekonomisk synvinkel. Jag åkte dit och rekade och några veckor senare åkte jag och en kompis dit med pendeltåget. Det var sent på natten och ordentligt skymt. Vi fick tillslut loss den ena av de två urnorna och lyfte den några hundra meter från platsen för att

sedan beställa en taxi. Christian kom och hämtade urnan hemma hos mig dagarna efter och jag minns så tydligt att han utryckte sig ganska försmädligt, jag citerar: ”Du tog fel urna, du skulle tagit Dianaurnan”. Och givetvis sänkte han köpesumman genom att säga så.

Carl Milles - Solglitter

Här har ingen stöld genomförts men historien är endock intressant att lyfta eftersom den beskriver Christians och min relation på ett konkret sätt. Under hela vår umgängesperiod talades det ofta om två skulpturer av Carl Milles (Solglitter) som vi fantiserade om att stjäla. Den ena hade stått utanför ett badhus i Trelleborg(?) …i skåne iaf som ställts in i badhusets förråd troligtvis utan någons kännedom om varken formgivare och värde. Den andra gällde en likadan som var placerad i Vaksalaskolan i Uppsala. När vi diskuterade olika upplägg för hur de skulle stjälas så var Christian så pass engagerad att han själv listade ut hur jag skulle genomföra kuppen. Och han va uppenbart nöjd med upplägget. Förslaget var att man (jag) skulle frigöra skulpturen och sedan klottra på fundamentet något budskap som verkade hotfullt och riktat till skolans rektor och på såvis skulle ingen misstänka att det rörde sig om en konststöld utan mer som en spontan handling i affekt ev en elev på skolan. Nu genomfördes inte detta även om jag var där och reka. Oklart varför. Men det visar ändå på vilken nivå på medverkan han haft och hur hans moraliska kompass är kalibrerad.

Urnan vid Rödabergen

Ofta frågade jag Christian om konkreta tips om lämpliga objekt att ta och han tvekade när han nämnde en urna som stod på en innergård vid Karlbergsvägen/Vikingagatan. Han ville ändå inte riktigt avslöja den exakta platsen eftersom att en av Sveriges största antikhandlare bodde i samma kvarter (Paul Jackson). Min teori var att Christian var rädd för att Jackson skulle reagera negativt och därför hålla koll på vmarknaden om den dök upp. Christian var alltså negativt inställd till att jag skulle ta den. Jag letade iaf upp den och en kväll passerar jag och två kompisar platsen med en kundvagn. Vi lastade i urnan och rullade ner den till min bror Pierre som bodde vid Norrtull. Pierre blev först irriterad men den fick stå där tills Christian hörde av sig. Nu minns jag inte vändorna i dialogerna exakt men urnan köpte ändå Christian tillslut och den stod kvar hemma hos Pierre i några år vill jag minnas.

Fontän - 2018

Den senaste affären avslutades under hösten 2018. Christian köpte en värdefull fontän av mig som har ett försäkringsvärde på över 800.000. Brottet har inte preskriberats men jag delar gärna detaljer vid kontakt.
Senaste kontakten mellan mig och Christian handlade om att jag efter en kontrovers ville köpa tillbaka fontänen av Christian - för samma summa som han gav (40.000). Christian behöll fontänen.

Återigen - det finns såklart fler historier men dessa har jag valt att lyfta eftersom de kan på olika sätt bekräftas och verifieras. Jag är som sagt mån om att inte skapa utrymme för tvivel eller misstro och därför välkomnar jag också en kontakt - för att utveckla texten samt besvara frågor som specifikt rör de olika händelserna.

Jag kan så här i efterhand se tillbaka på denna relation med en stor sorg. Att jag som lillebror med mina naturliga behov av bekräftelse fått gehör och ”uppskattning” av min storebror i sån negativ kontext. Det har såklart präglat mitt identitetsökande och min utveckling och syn på moral. Självklart är det inte Christian som ansvarat för mina handlingar men eftersom att han aldrig har tagit ansvar för sina egna handlingar så känns det ändå rimligt att lyfta detta.

Tveka inte att höra av Er vid frågor.

Allt Bäst

Alexander Björk

alderstrappan@post.com

‴